

לאה ברבש הועמדה לדין באשמת שבועת שקר.

אופנה

24 שעות

חדריהם מדרגות, אשר בקומה השנייה של מלון רמת-אביב התל-אביבי, הפך, השבוע, למחסן זמני של שמלות, כובעים ונעליים. מלכת היופי הישראלית, מלאת-הגוף, אביבה פאר זככה איש-שלום התמירה החליפו את שמלותיהן בזריות של דוגמניות מקצועיות. למטה, באולם המלון, נאסף קהל גדול, שחיכה להופעתן: היתה זו תצוגת אופנת-הקיץ בנוסף השנתי של חיצו הצעירה.

התצוגה היתה מוקדשת ל-24 שעות בחיי אישה, כללה 12 דוגמות (שימלה לשעתיים), החל משעות-בוקר, צהריים ופי-איי-איקליק וכלה בשמלות-מפוארות (3/4) לנשפים (ראו תמונות). החידוש הגדול של התצוגה: שימוש מושמט במכונות, אשר אפשר לנשים ללבוש ולשמוט את השמלות (חלקים, חלקים) במהירות מפליאה.

הדוגמניות נתקבלו בתשואות סוערות של הנשים, תשואות פשוטות יותר של הגברים: הם ידעו כי התצוגה תעלה להם ביוקר.

כל ישראל ברווי הבחירות

ההופעה האמנותית במסיבת בחירות שזערכה השבוע עלידי מפלגת אחדות העבודה

שמלת-בוקר בצהוב ושחור. הכיס הגדול מיועד לא רק לכספה של הדוגמנית, מלכת היופי, אביבה פאר, אלא גם לבולר, המקשט את השימלה.

בבית-הקפה הציפור הכחולה בפתח-תקפה כללה הגרלה בה חולקו כפרסים לזוכים (ללא כל השקעה מצד הקהל) תרנגולות, ברווזים, צונות, יונות וממתקים.

סדר צריך להיות

סיכום סטאטיסטי של ליל-הסדר התפרסם השבוע בעלון קיבוץ יגור. לסדר באו 1526 איש, מתוכם 352 אורחים, 699 אורחי-המקום, 25 אנשי נח"ל ותלמידי אל-פן. ההתקנה ה"שולחנות והספסלים נצרכו 410 לוחות עץ, ולפרישה המפות - 2137 נעצים. 166 איש שעבדו בתורנות הגישו 1766 מגות עוף שהוכנו מ-440 עופרת, 6000 כופתות, 500 ליטר ליפתן, 240 בקבוקי יין ו-100 חבילות מצות.

שוה בעקבו אחד

לצורך רשימת הבחורים בישוב חולה שב"נפת כינרת (מספר הקלפי: 08671) הודפסה חוברת בה שבע עמודים, הכוללת שם אחד של בעל זכות בחירה יחיד.

החוק לעזרת הבלתי-חוקי

מענקי-הלידה כסך 55 ל"י הניתן מטעם המוסד לביטוח לאומי לכל יולדת חל גם על לידות שמחוץ לנישואין - זאת הבהירה ה"מוסד בתשובה על תלונתה של המחלקה ה"סיציאלית של עיריית באר-שבע. התלונה הוג"שה לאחר שהמוסד עיכב את תשלום חלק המענק לשלוש יולדות ללא בעלים, במטרה להעבירן לידי המוסד הסוציאלי העתידי לספל בתינוקות.

אולם בשבוע שעבר טען (באנגליה רצועה) בסני שופט-השלום התל-אביבי, מאיר רובין, כי אינו מדבר עברית. חוסר ידיעת השפה לא הפריע לו להבין את האשמה המיוחסת לו: פריצה לחוף חדר במלון רמת-אביב, במטרה לגנוב.

לכשנתפס קלאפר באותה ההזדמנות על-ידי בעל החדר, התייר האנגלי יצחק לטוביסקי, מסר במטרה הודעה ארוכה (באנגלית): לאחר שיחרורו מרמלה פגש קלאפר בחורה (את שמה הוא סירב לגלות, כדי לא להביא אותה לבית-המשפט - אפילו כעדה) רצה להתחתן איתה, לחסוך כסף כדי לקחת אותה לארץ-מולדתו, בלגיה. הוא חיפש עבודה בכל רחבי-הארץ, התאכזב מן הועד למען שיקום האסיר, שהוא בלוף גדול אחד! חזר לתל-אביב ועבד אחד מצא את עצמו ליד מלון רמת-אביב.

פגישה שניה. היתה זאת הפעם השנייה שקלאפר נפגש עם השופט רובין. בפעם הראשונה ביקר אצלו מיד לאחר שיחרורו מהמאסר. רובין, חבר בוועד לשיקום האסיר המשתחרר, יעץ לו לצאת לקיבוץ, הבטיח כל העזרה הדרושה. אולם קלאפר העדיף את חיי העיר על חיי הכפר, נשאר בתל-אביב.

כעת טען הנאשם כי לשופט היתה דעה קדומה נגדו, ביקש להעביר את בירור תיקו לשופט אחר. לשאלת השופט מדוע לא ביקש זאת קודם, ענה: "אין אני עורך דין. אין לי מושג בפרוצדורה." אולם כשעמד רובין להעביר את תיקו לבית המשפט ה

מי התכונת: "אני מקוה שבהמות-העבודה ירחיקו את השחקן הצעיר מחיי-הבוהימה."

כתיים

אורח מול מנוביל

למאבק הממושך בין חברת חזקיים, בעלת המנופול על שפתימה של בתים, לבין בית-הקפה הקטן יפוקפה, השוכן עליו, היתה משמעות סמלית: בית-הקפה הקטן, שסירב לעזוב את שטח החוף, דחה את כל הפיצויים שהוצעו לו, ייצג את האזרח האפור, הרואה את רשות הרבים כשייכת לכולם. התכרה, שהקיפה את החוף בגדר גבוהה רצתה להפוך רשות זו לרכושה הפרטי.

הפעם עמד החוק לצד האזרח. בפסק-הדין שניתן בשבוע שעבר, לאחר התנגדות בת שנתיים בין ארבעת עורכי הדין של חברת חזקיים לבין פרקליט בית הקפה, יעקב פ"ש לב, נקבע תקדים חשוב: "הגדר תוסר לחלו"טין בבתיים - ובכל מקום, בו נעשה דבר דומה."

ציילנים

מסע-צלב

לכשהצטרף אלפרד א., עתונאי בלונדי של ה"זורנאל השוודי למסע ציילנים לישראל, במטרה למשוך בשורות כתבותיו לקוחות ל"מסעות הבאים, לקח עימו, נוסף על מכונית הכתיבה, רקדנית יהודיה, ירידה, בשם אילנה פ, שהשתוקקה זה מכבר לבקר בארץ-הקודש.

חליפה ספורטיבית בפסים שחורים לבנים. הכובע החדש הוא קנוטייה עשוי קש שחור.

הגברים הלא-צעירים במסע (שגיל משתת"פיו הממוצע הסתכם ב-60) רק נהנו לצפות בחמומותיה (הגלויות) של הרקדנית הצעירה. פחות למרוצת היו הכתולות הוקנות שבת בורה. אולם כל עוד הציטצמה מתחרת ה"צעירה בשיגור חזיקים בלבד, היו נאלצות להסתפק ברטינה.

המצב השתנה לכשגילחה לילה אחד, שכני תה לחזר של אילנה, כי הרקדנית לא חזרה כל הלילה לתאה. דליקת ההתמרמרות (המוצי דת) קיבלה חומר דלק נוסף, לכשעברו ה"שניים, מיד לכשהגיעו לארץ-הקודש, לגור יחד.

מכונה הצניעות החלה בפעולתה. אלפרד הצעיר הועמד בפני הבחירה להמשיך במסע בלי ידיו, או להמשיך בבידודו בלי המסע. הוא העדיף את הבחירה השנייה.

בכל מקרה אחר היה מסתיים מסע-הצלב הזה של הצניעות בנצחון הצניעות, אלא ש"בשודיה, שלא כמו כאן, מהתה העתונות גורם שיש להתחשב בו. סיכון-החברה המקומי, משה ארמוני, הוזמן את שני הצדדים לביתו, ומסע הריכוך הממושך הסתיים בפשרה: ירי-התעוררות תחזור לתאה הקודם, ואילו שר רת הכתוב של ידיה העתונאי תמשיך להת"פרסם ב"זורנאל השוודי, להשפיע על ציילנים שחודים נוספים לצאת למסעות קודש דומים.

פשעים

ידיעה ואי-ידיעה

טילים קלאטר (31) בילה 4 וחצי שנים בבית-הסוהר ברמלה, בין דוברי-עברית.

לפעמים מבקש אותי מישוה להע"ביר, יחד עם מכתב, חומר כלשהו למישוה אחר. מובן שאינני אחראית לתוכני של החומר האמור. כפי שא"מרתו פעמים רבות, אני הנני הדהר בלבד.

הפרצוף לא חשוב

נתבקשתי במפורש לא לשנות סכתב זה. והריני מוסרת אותו כלשונו: "...בחוץ בן 24, נאה, בעל השכלה-תי"כנית, מבקש להתכתב עם נערה אינ"טלינטית בעלת חושי-החומר. על גילה להיות בין 17 ל-22. מראה הסנים אינו משנה. מוכן להתכתב על כל נושא שהוא." אני מניחה שאותו בחור החיילב שכל מה שאני יכולה לעשות הוא מיטיב לעשות ממני - ירשה לי לחוסף את מספרו: (915/493).

קומיציים, הווי וגבולות

חולית בחורים של צעירים בעלי שאי"פות תלוציות (לשעבר חברי תנועות נוער) (915/494), יורעים כאשר שורה עליהם המורה, לארנו ערבי הווי וקומיציים. הם אוהבים לטייל בארץ לאורכה ולרוחבה מפלי להתחשב במצב בנבולות. כהר"כחה לחומר מיץ-ענבניות בעורקיהם. הם משרתים באחד החילות הקרובים בארץ. רצונם של צעירים אלה להתכתב עם נערות דומות, שלא תהינה מפונקות."

17.5 וחברמה

(915/495) היא נערות הסבורה, משום מה - שאם היא איננה נבונה ביותר, הרי עליה להתכתב עם צעיר שאף הוא לא יהיה כזה. עליו (כן) להיות נחמד, בעל חושי-החומר, חברמן ובן 17.5. היא חוסכת את סירוט מעלותיה, למכתבה הראשון אליו. כן, והבקשה השיגרתית: "אם יש לו דם, ישלח המונח..."

יופי איננו משנה

עוד אחד הסבור כי יופי איננו משנה. העיקר היא האישיות - הוא (915/496) שהנו בן 80 ויליד צ'כיה ומשכיל. הוא רוצה להתכתב על נושאים אקטואליים.

17 אביבים יוד עדינה

ספרות, שירה, פוליטיקה, טולים ובי"לויים, הם מרכז התענינותן של חיל"רכי צעיר בן 18 (915/497) המחכה למכתבים כתובים ביר עדינה בת 17 אביבים, על הנושאים הקרובים ללב.

שגעת למיסמיות

שני צעירים חיפאיים, ילדי הארץ, בני 22-23 (915/498) אומרים שהם משו"ר נעים אחרי הטבע, המיסמיות (יה?) השיחה, הצחק והחיוך. כדי לשמור על מיסמיות זו הם מוכנים אפילו שלא להתראות עם מכותביהם. למרות זאת רוצים הם שתהינה בניל המתאים. רצוי וזנ נערות הכרות. אולם הם מוכנים להואיל להסכים גם לכודרות. הם אומ"רים כי השכלתן איננה חייבת להיות "נבוהה" משום שמנסיונם האישי למרו"כי, "השכלה" זו, השכלת העודות איננה תמיד דבר גדול.

נערות - או עלמות. היינו הך

(915/499) מספר לי שבכל השאלונים ששלח בשנות חייו, חזרו תמיד שני מספרים, 1926, שהיא שנת לידתו, ו-1687 שנה נובכה ב"ם. כל השאר, אומר הוא, איננו חשוב כרגע, פרט לעובדה שיש ברצונו לקבל מכתבים שנערות או עלמות, הוא לא ידע בדיוק מהו המונח המתאים.

ברכי מנהל

רמז: - מוכירות העובדות על ברכי מעבידיהן נמצאות בעיקר בקריטריות. אכן זאת אומרת שעליך להתרע מקבלת עבודת פקדות כנגל כברה ילדותית זו. חזן מה, לעולם איו הן מגיעות לאותן ברכיים כששר (או מנהל) כופה אותן. אני חושבת שלמנהל משרד קטן (קרח) וזנ המשים כפי שאת מתארת אותו, יש כיום כובר מספיק של דאנות. מכרי להר"סיה על ברכיו את משקלך. ובכל, לעב"י דה, חביבתי וחשבי יותר על סכונת הכתיבה מאשר על ברכיים.

המלפון

נילח: - הוכרת לי מאד את סיי"פורה של דורותי פאוקר על הנערה ה"מחכה לתלפון. אל תמשיכי לחכות כד, תצאי ממתקן, לא איכל לדעת מה ה"סיבה לאי התקשרותו. יכול להיות ש"סיבה לאי חושבת שאת יכולה לפנות חלה. אני חושבת שאת יכולה לפנות אליו בפחית או מכתב ובכיכול או לא כביכול להביע דאגה לשלום. לפי תשו"בתו, תדעי מהו עמדתו. ואז תוכלי להחליט. ועד מבלי תשובתו, צאי מן הבית לכו לחברה, לקולנוע, לכל מקום, רק אף תשכי כד.

על כל הפונים אני בכנ עניין שהוא, לצרף 800 פרו"ם בחבלים.